

INFORMÁTOR

OBCE KOČOVCE

Ročník XXV.

číslo 2

Október 2024

„Neprestávaj veriť
vo všetko krásne.
Ver v slnko,
aj keď zapadne,
ver v jar,
aj keď pominie.“

(Roy R. Gilson)

Vážení občania, v predchádzajúcom čísle Informátora som písala o prebiehajúcej výstavbe materskej školy. Dokončenie stavby podľa harmonogramu bolo plánované na október 2024. Počas výstavby sme pravidelne každú stredu mali na stavbe kontrolný deň. S dodávateľom stavby s firmou IZOTECH Group s.r.o. sme sa dohodli, že by sme dielo dokončili v takom termíne, aby sme mohli stavbu skolaudovať v auguste a škôlku by sme otvorili na začiatku školského roku. Náš plán sa nám podaril a 2. septembra sme privítali v novej škôlke 21 predškolákov. Stavba je moderná, priestranná a verím, že sa v nej deťom bude páčiť a budú ju radi navštevovať.

Okrem práce na dokončení materskej školy sme pokračovali aj v príprave aktualizácie projektu na rekonštrukciu základnej školy. Na stavbu máme platné stavebné povolenie a v súčasnosti čakáme na výzvu, aby sme požiadali o pridelenie finančných prostriedkov a mohli rekonštrukciu dokončiť.

Nie vždy sa nám stane, že realizujeme investičné akcie, ktoré si plánujeme. Jednou z neplánovaných bol zničený altánok na Skalke, ktorý bol súčasťou Rakovského chodníka. Na altánok sa počas silnej augustovej búrky zrútil veľký strom a rozlámal ho. Potom, čo sme nahlásili poistnú udalosť poisťovni, v ktorej máme poistený majetok obce, oslovili sme firmu, ktorá predošlú stavbu realizovala a objednali sme zhotovenie nového altánku. V súčasnosti je altánok hotový a môže opäť slúžiť nielen na

odpočinok pri vychádzke do prírody, ale aj na stretávanie rodín s deťmi.

Koncom predchádzajúceho roka sme požiadali Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny o dotáciu na výstavbu detského ihriska v Beckovskej Vieske. Niektoré hracie prvky sú veľmi opotrebované a treba ich vymeniť a je potrebné tiež zakúpiť nové hracie prvky. V súčasnosti môžeme skonštatovať, že naša žiadosť bola vybavená kladne a už aj máme s ministerstvom podpísanú zmluvu na dotáciu vo výške 50000,00€.

Od minulého roku sa zákonom zmenil spôsob triedenia separovaných zložiek odpadu a všetci sme museli do vriec začať zbierať odpad formou tzv. trojzberu (plasty, kovy, tetrapaky). Od začiatku nového spôsobu zberu sme zaznamenali od viacerých občanov sťažnosti, pretože mnohí nemajú priestory, aby mohli vrecia skladovať do ich zberu. Hľadali sme možnosti ako vám pomôcť. Začali sme jednať so spoločnosťou Marius Pedersen a.s., ktorá v našej obci vykonáva zber separovaného aj komunálneho odpadu a tiež s OZV Nowas. Výsledkom nášho jednania bola dohoda, že zakúpime pre našich občanov smetné nádoby žltej farby a tiež, že občania budú mať možnosť pokračovať aj v zbere odpadu do vriec. Frekvencia vývozu separovaných zložiek bude zachovaná. Verím, že týmto spôsobom zberu sa nám aj zvýši množstvo vyseparovaných zložiek, ktoré mnohé končili v komunálnom odpade.

Ing.Monika Kopúňová, starostka obce

ZAČIATOK ŠKOLSKÉHO ROKA

Ani sme sa nenazdali a dva mesiace prázdnin sú preč. Bezstarostné leňošenie nahradili školské povinnosti.

Do materskej školy nastúpilo 83 detí, z čoho je 18 predškolákov. Tešíme sa aj z novej budovy materskej školy pri jedálni v areáli základnej školy.

V základnej škole sa výnimočným dňom stal práve 2. september 2024 pre našich najmenších - prváčikov, ktorí si prvýkrát sadli do školských lavíc, aj keď to bolo v ten deň iba na malú chvíľu.

Do školských lavíc tento rok zasadlo približne 250 žiakov, z toho 40 prvákov. Už od utorka, 3. septembra, sa začalo riadne vyučovanie. Bolo treba oprášiť minuloročné poznatky snáď zo všetkých predmetov. Niektorým pribudol nový predmet, iní sa zase tešili na nových spolužiakov i učiteľov.

Hneď v mesiaci september sme absolvovali niekoľko podujatí.

Členovia Školského parlamentu zorganizovali zbierku „Biela pastelka“, pripojili sme sa k zbierke pre nevidiacich a slabozrakých a prispeli sme sumou 195 €. Všetkým zúčastneným ďakujeme!

Navštívili sme filmový festival CINEDU v Novom Meste nad Váhom. Žiaci 3. a 4. ročníka si pozreli dánsky film „Môj brat ro-

bot“, v ktorom sa objavili obrazy vytvorené počítačom. Dej filmu sa odohrával v blízkej budúcnosti. Dvanásťročná Alberte dostala na narodeniny dokonalý darček - najnovší model robota na trhu. Ale je vôbec možné skamarátiť sa s robotom?

Každoročne sa naša škola pripája k Európskemu dňu jazykov, ktorý sa oslavuje 26. septembra. V tento deň si deviataci pripravili pre svojich spolužiakov na 2. stupni 4 stanoviská v areáli školy, na ktorých prezentovali svoje jazykové zručnosti. Lúštili sa hádanky, prešmyčky, skúšali sa jazykolamy, počúvali nahrávky a hralo sa pexeso. Celé dopoludnie sa nieslo v dobrej nálade.

Hudbou a hovoreným slovom sme strávili piatkové dopoludnie v spoločenskom dome v Kočovciach. Občianske združenie „Škola života“ zo Žiliny k nám pricestovalo s výchovným koncertom CESTA.

Témou programu boli vzťahy, priateľstvo, drogy, závislosti, mobil, počítače a choroby súvisiace s modernou dobou.

Školský rok sa nám ešte iba rozbieha, ale už teraz vieme, že to bude okrem získaných vedomostí, aj rok plný rozličných aktivít a zážitkov. Prajeme si krásny a úspešný celý školský rok 2024/2025.

Mgr. Branislav Polacsek

VERNISÁŽ KURZU KERAMIKY

Dňa 16.8.2024 sa v spoločenskom klube v Beckovskej Vieske konala vernisáž kurzu keramiky. Kurz keramiky začal v roku 2023 pod odborným vedením pána Jána Hubinského rodáka z Rakolúba. Na začiatku kurzu sa účastníci oboznámili s materiálom, technikami práce s hlinou a postupne začali robiť

svoje prvé dielka. Nie vždy vyšlo všetko podľa predstáv ale postupne sa účastníci kurzu zlepšovali a prekonávali svoje limity. Výsledok ich snaženia sme mohli vidieť na vernisáži, ktorú zorganizovali v priestoroch, kde ich dielka vznikali. Musím povedať, že práce to boli pekné a to nielen keramické ale aj výtvarné.

Silvia Pavlechová

BOŽIE MUKY - SVEDKOVIA ĽUDOVEJ ARCHITEKTÚRY

Chodíme okolo nich, sú všade, v mestách, dedinách, v lese. Tvoria súčasť slovenského dedičstva, nášho života. A predsa o nich vieme tak málo. Božie muky - malé pomníky dramatických udalostí, ľudských osudov a rozhodnutí... Sú symbolom náboženskej viery ľudu, materiálom vyjadrením emócií a duchovného života. Slúžili ako modlitebné miesta pri vychádzaní, alebo vychádzaní z obce.

Božie muky alebo aj nesprávne božia muka je kamenná alebo murovaná drobná sakrálna stavba v tvare stĺpa alebo štvorbokého piliera s päťou, driekom a hlavicou, ktorú tvorí zastrešená (často krížom vybavená) schránka, v ktorej je pašiový obraz, socha (súsošie) svätca alebo reliéf. Je to druh akejsi pricestnej kaplnky, ktorá je dielom ľudovej architektúry.

Božie muky sa na Slovensku budovali v 15. - 19. storočí. Boli umiestnené napríklad uprostred dediny, na návršiach, na križovatke ciest, uprostred polí, pri rázcestiach, výpadových cestách, hraniciach pozemkov alebo správnych území obcí, pri kostoloch alebo iných významných a legendárnych miestach. V dôsledku prudkej výstavby ich nájdeme stratené aj uprostred moderných sídlisk.

Na rozdiel od kostolov alebo kaplniek, ktoré boli akousi samozrejmosťou, priam povinnosťou v skoro každej dedine, Božie muky majú iné motivácie. Stavali sa tam, kde sa niečo dialo, na pamiatku šťast-

ných či naopak tragických udalostí v živote dediny, pospolitosti alebo jednotlivcov (napr. uzdravenie z ťažkej choroby, morová epidémia, uctenie mŕtvych, uzmiernenie sporov o majetok a pod.). Majú symbolizovať stĺp, pri ktorom bol z rozhodnutia Pontia Pilata bičovaný Kristus. Pomocou súsoší, obrazov alebo krížov zobrazovali výjavy zo života Krista. Sú rozšírené po celej kresťanskej Európe.

Božie muky sa nachádzajú aj v obci Rakoluby smerom na Beckovskú Viesku. Pred pár rokmi boli rekonštruované a okrášlené novými plastikami s náboženským motívom.

V Kočovciach pred budovou Obecného úradu je umiestnené súsošie Najsvätejšej Trojice. V kresťanstve je to spoločné pomenovanie pre tri Božské osoby - Otca, Syna a Svätého Ducha.

cami stoja novo zrekonštruované božie muky v podobe ukrižovaného božieho syna Ježiša Krista na kríži.

Pri prechádzaní okolo spomenutých objektov, ktoré sú súčasťou histórie našich obcí, snáď stojí za zamyslenie sa nad osudom predošlých generácií a zauvažovať nad symbolmi životných udalostí, ktoré nám zanechali naši predkovia.

PaedDr. Mária Kubovicová

Podľa kresťanov existuje len jeden, jediný Boh, ktorý je však v troch osobách. Je to tajomstvo viery, ktoré sa ľudským rozumom nedá pochopiť.

V Rakoluboch na križovatke ciest do Kálnice a Beckova sú inštalované Tri kríže. Poukazujú na novšiu históriu prebiehajúcich vojnových udalostí z rokov 1939 - 1945 v tejto oblasti. Sú tu postavené ako pamätník pre rumunských vojakov, ktorí tu zahynuli počas oslobodzovacích bojov v II. svetovej vojne.

Medzi Beckovskou Vieskou a Kočov-

UDALOSTI V ROKU 2024

Od vydania posledného čísla obecných novín sa v našej obci konali viaceré akcie. O niektorých píšem v samostatných článkoch. Posledného apríla sa konalo tradičné stavanie mája. Farebný máj sa týčil do výšky pred Spoločenským domom v Kočovciach až do konca mája.

V júni sa na obecnom úrade v sobášnej sieni konala milá udalosť - uvítanie detí do života. Celý úrad ožil detským džavotom našich najmenších spoluobčanov. Pre detičky a rodičov bol pripravený krátky program a rodičia sa podpísali do pamätnej knihy.

Posledný júnový deň bol pre deviatakov posledným dňom ich školského života na základnej škole. Zostali len spomienky, po prázdninách ich čakali noví spolužiaci, nové školy a nové výzvy. Prajeme im aby ich štúdium bolo úspešné a aby školy, ktoré si vybrali splnili ich očakávania.

Silvia Pavlechová

KLADENIE VENCOV

Na začiatku apríla sme si pripomenuli 79. výročie oslobodenia našej obce rumunskou armádou. Vojakmi, ktorí obeťovali za slobodu to najcennejšie, čo mali - svoje životy. Im patrí naša hlboká úcta i vďaka.

Druhá svetová vojna je dodnes najväčší a najrozsiahlejší ozbrojený konflikt v dejinách ľudstva, ktorý stál podľa štatistik život asi 45 až 60 miliónov ľudí. Boje prebiehali v Európe, Ázii a Afrike a zúčastňovali sa na nich muži i ženy aj z Ameriky a Austrálie.

Druhá svetová vojna sa v Európe nezačala ako boj dobra a zla. Na jej začiatku stáli veľmocenské ambície a útoky proti menším štátom - anexia Rakúska, zabratie Sudet a rozbitie Československa, zabratie pobaltských štátov, vojna proti neutrálnemu Fínsku. A potom okupácia Poľska v režii nacistického Nemecka a Sovietskeho zväzu.

Je dôležité si pripomínať čo tomu všetkému predchádzalo. Bolo to šírenie nevraživosti, nenávisti a rozpínanosť nedemokratických režimov. Šírili sa neľud-

ské ideológie, ktoré pohrdali hodnotou ľudského života aj celými národmi.

Počas šiestich rokov krutých bojov zomierali civilisti, príslušníci ozbrojených síl, boli zničené celé mestá a spôsobené nevyčísľiteľné škody na majetku a kultúrnym dedičstve. Bol to najstrašnejší, najničivejší vojenský konflikt v dejinách ľudstva.

Vojna neobišla ani náš kraj. Poznamenala životy i osudy mnohých obyvateľov Kočovci, Beckovskej Viesky a Rakolúb. Pre väčšinu z nás je veľkosť hrôz 2. svetovej vojny čoraz vzdialenejšími dejinami, ktoré presahujú náš osobný život a v skutočnosti aj našu osobnú predstavivosť.

Vo chvíľach, kedy si pripomínáme a budeme v budúcnosti pripomínať čoraz vzdialenejšie výročia konca druhej svetovej vojny, mali by sme si zakaždým s pokorou spomenúť na to, že táto vojna sa začala aj preto, lebo ľudia dopustili, aby vo veľkej časti Európy vymkla z rúk tolerancia, úcta a rešpekt voči bližnému.

Ešte stále sú medzi nami ľudia, ktorí si pamätajú, čo znamenajú všetky hrozne

štatistiky - zoznamy desiatok miliónov obetí, zoznamy utrpenia, umierania, zničených miest, obcí a celých území.

Štatistiky ukrutností, ktoré proti sebe - aj na sebe - páchali celé národy. Ale je na nás, na nastupujúcej generácii, aby sme si tieto udalosti pripomínali a nedovolili, aby sa v našej spoločnosti opäť prebudil duch fašizmu a opakovala sa história.

Silvia Pavlechová

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ V ENVIRONMENTÁLNO M CENTRE

V nedeľu 5. mája sa konal deň otvorených dverí v Environmentálnom centre v Kočovciach. O tom ako vzniklo Environmentálne centrum v Kočovciach sme písali v minulom čísle.

Centrum už naplno funguje niekoľko mesiacov.

Za ten čas koordinátor centra pán Majerčíak, privítal stovky žiakov a študentov. Prednášky a vzdelávacie aktivity sú v "enviro centre" zamerané najmä na oblasť klímy - príčiny zmeny klímy, dôsledky zmeny klímy, eliminácia dopadov zmeny klímy a adaptácia na zmenu klímy. Zmeny klímy pociťujeme v našom každodennom živote stále viac. Netýka sa to len jednotlivcov alebo niektorých krajín ale bohužiaľ je to celosvetový problém.

Silvia Pavlechová

MAMA

Každý z nás poznal alebo stále pozná človeka, ktorého si váži a zároveň obdivuje. Tento vzťah nevzniká náhodou. Už od detstva sa tento vzťah vyvíja, prehĺbuje a po rokoch si uvedomujeme, čo pre nás tento človek znamená. Touto osobou je matka, o ktorú sa môžeme v krajných životných situáciách oprieť, vieme, že nám vždy poskytne lásku, radu, pocit bezpečia. Nie náhodou sa Deň matiek pripomíname v krásnom mesiaci máj - v mesiaci lásky. Pred viac ako deväťdesiatimi rokmi bola druhá májová nedeľa vyhlásená za oficiálny sviatok a symbolizuje ho jabloňový kvet.

Snahou matky je vytvoriť pravé rodinné šťastie, ktoré sa naplňa v deťoch, v spokojnosti, porozumení a láske. Každodenné starosti o rodinu jej ani nedovolia postrehnúť ubiehajúce roky, pribúdajú vrásky. V duchu si, milé mamy, premietate tie rána plné zhonu, keď ste svoje deti chystali do škôlky, či školy, tie noci poznačené nespavosťou, keď sa vaše dieťa zmietalo v horúčke.

To všetko neľutujete práve preto, že ste matkami. Kým nás si kupuje čas, kamaráti, zábava i povinnosti, vy ste stále nemenné vo svojej láske k nám. Kým v nás s pribúdajúcimi rokmi rastie ostych prejaviť svoju lásku v tej detskej úprimnej podobe - v podobe objatia a pohladení, vy sa stále dívate na nás, ako na svoje milované deti. My máme akosi čoraz menej času na krátky rozhovor, stisk ruky, vy sa času nepoddávate. Vo svojom srdci ste stále s nami - v každom čase - v každej chvíli - pri našich vzostupoch i pri našich pádoch.

Sme Vašími večnými dlžníkmi. Prosíme Vás o odpustenie za previnenia - úmyselné, i tie, ktorým sme sa dopustili z nedostatku životných skúseností a múdrosti.

V minulosti bola žena - matka hodnotená podľa počtu vychovaných detí. Tu sa kvantita akosi povýšila nad kvalitu. Preto je dobré si uvedomiť, že nie počtom detí sa stáva matka lepšou matkou, ale jedine len tým, čo dobré sa jej podarí celou svojou láskou, výchovou a starostlivosťou vstúpiť do srdca svojim deťom. Jednému, či viacerým.

Ba dokonca matka, čo sa stala matkou nie v pôrodných bolestiach, ale tým, že sa ujala cudzieho dieťaťa a s láskou mu dala zo seba to najlepšie, je bezpochyby lepšou matkou, ako tá, čo priviedla na svet dieťa a nechce sa oň postarať a ani sa nezamýšľa, čo z neho vyrastie.

Naozaj, predovšetkým od vás závisí, koľko bude v našich deťoch a potom i v národe závesti, nenávisti, či mamonárstva, alebo naopak - lásky, úcty k človeku, vzácných ľudských vlastností, skutočných hodnôt. Aj od vás závisí, či budú naše deti pracovité, pretože ten prvý kontakt s prácou získava dieťa väčšinou vtedy, keď pomáha doma mame. V rodine sa učí spolupatričnosti i tolerancii, v rodine sa položia základy rozoznávania dobra od zla. V rodine si dieťa vytvára vlastnú predstavu o živote i o rodine, v ktorej by raz samo chcelo žiť a matka je jeho prvým i hlavným citovým partnerom.

Takto by som mohla ešte pokračovať. Tak, či tak, úloha, ale najmä zodpovednosť matiek rastie. Rastie preto, že dnešný svet chystá pre naše deti toľko všakovakých nástrah a ohrozuje ich. Ukazuje sa, že doba, v ktorej bola autoritou a centrom celého života spoločnosti matka, ešte celkom nezanikla. Naopak, zdá sa, že sa vracia.

Aj v našej obci sme druhú májovú nedeľu pripravili pre mamičky a babičky spoločenské popoludnie. O krásny program sa postarali deti zo základnej a materskej školy v Kočovciach a kultúrna komisia pripravila chutné pohostenie.

Silvia Pavlechová

MEDZINÁRODNÝ DEŇ DETÍ

Tento rok bola predpoveď počasia na deň detí dosť nepriaznivá. Pôvodne mal byť deň detí v popoludňajších hodinách ale hlásili búrky. Chvíľu sme uvažovali, že celú akciu zrušíme ale nakoniec sme sa rozhodli, že ju len presunieme o pár hodín skorej.

Počasia nakoniec vyšlo na jednotku a tak sme mohli na našich Potulkách prírodou privítať množstvo detí. Naše potulky prírodou sa začínali pri altánku na Skalke. Odtiaľ pokračovali cestou necestnou po jednotlivých stanovištiach až do cieľa, ktorý bol na strelnici. Počas príjemnej prechádzky krásnou prírodou deti na stanovištiach plnili rôzne úlohy ale museli preukázať aj svoje vedomosti o prírode. Na strelnici bolo pre deti pripravené občerstvenie, skákací hrad, maľovanie na tvár a sokoliari. Verím, že deti strávili príjemný deň, odniesli si veľa zážitkov.

Silvia Pavlechová

HODY V RAKOĽUBOCH

V Rakoľuboch sa každoročne v júni organizujú hodové slávnosti pri príležitosti zasvätenia kaplnky k Najsvätejšiemu srdcu Ježišovmu. Nebolo tomu inak ani tento rok. Slávnostná hodová omša bola dňa 9.6.2024. Občanom sa prihovorila aj starostka obce Ing. Monika Kopúnová.

Po slávnostnej omši pripravila obec pre prítomných veriacich malé pohostenie.

Silvia Pavlechová

LETNÉ KINO

Začiatok prázdnin sme začali ako sa patrí. Obec Kočovce a kultúrna komisia v spolupráci so Základnou školou v Kočovciach usporiadali premietanie animovanej rozprávky, vonku pod nočnou oblohou. 4.7. sa areál školy zaplnil deťmi a rodičmi. Pred premietaním boli pre všetkých pripravené športové súťaže, ktorých sa s chuťou zúčastnili nielen deti ale aj rodičia. Atmosféra bolo výborná, niekedy sa zdalo, že rodičia si to užívajú viac ako deti. Pre všetky deti bolo pripravené aj malé občerstvenie. Keď sa zotmelo všetci si posadali na prinesené deky a letné kino mohlo začať.

Podobne ako sme začali prázdniny tak aj nový školský rok sme začali premietaním rozprávky. V piatok 6.9. sa uskutočnilo premietanie animovanej rozprávky Rio na detskom ihrisku v Rakoľuboch. Premietanie bolo opäť spojené so športovými aktivitami pre malých aj veľkých. Ako v správnom kine pod nočnou oblohou nechýbali hot dogy a pukance. Atmosféra bola opäť výborná, zabávali sa deti aj rodičia.

Silvia Pavlechová

LETNÉ KINO

DNI OBCE

Medzi tradičné augustové obecné akcie patria Dni obce Kočovce. Ani tento rok to nebolo inak. V sobotu 17.8. sa na Barine konal turnaj v minifutbale a vo varení gulášu a prevkapania z kotlíka. V minifutbale si svoje sily zmerali tímy dospelých aj detí.

Do súťaže vo varení sa prihlásilo 11 tímov. Všetky guláše boli chutné ale víťaz mohol byť len jeden. Odborná porota najviac bodov pridela tímu Červené tričká a ich hovädziemu gulášu s hubami a v ľudovom hlasovaní najviac zabodoval hovädzí guláš tímu Mexico. Ani súťažiaci v kategórii prevkapanie z kotlíka sa nedali zahanbiť. Ich jedlá boli rôznorodé, a tak sme mohli ochutnať výborné halászlé, držkovú polievku, mexický fazuľový guláš či sladké a slané pirohy. No ale aj tu mohol byť len jeden víťaz. Odborná porota ocenila fazuľový guláš tímu Mexičan a ľudové hlasovanie vyhral tím Oxifans a ich perky.

Sobotné popoludie spestrili svojím vystúpením deti z detského folklórneho súboru Čakanka. Večer sa konala tradičná zábava. Do tanca hrala hudobná skupina Huncúti.

V nedeľu sa konala slávnostná svätá omša v kostole Panny Márie Nanebovzatej v Beckovskej Vieske. Po omši bolo pre veriacich pripravené pohostenie pred kostolom.

Poobede sa na Barine konal koncert hudobnej skupiny Viliam Trvdý band, ktorý zaspieval nesmrteľné pesničky Karola Duchoňa.

Silvia Pavlechová

RODIČ KLUB

Rodič klub Kočovce vznikol zo samotných potrieb mamičiek na materskej. Niekedy sa zdá, že každý deň je rovnaký, chýbajú nám sociálne interakcie a deti ich potrebujú tiež. Vo všeobecnosti sa ženy rady stretávajú, zdieľajú a navzájom sa inšpirujú. Presne z týchto dôvodov sme sa začali stretať každú stredu doobeda. A nie len maminky, ale aj oteckovia, či starí rodičia. Okrem stredajších stretnutí sme zorganizovali piknik pre rodiny s deťmi a do budúcnosti sa chystáme spraviť jesenný bazár a osloviť klub dôchodcov ohľadom spoločného stretnutia v interiéri. Doba sa možno mení, ale potreby ľudí nie. Deti milujú, keď im niekto spieva, alebo rozpráva rozprávku, rodičia, aj seniori uvítajú rozptýlenie v chladných, zimných dňoch. Najprv bol rodič klub určený pre deti do troch rokov, pre ich starších súrodencov (keď neboli zrovna v škole, či škôlke alebo sú domškoláci) a ich sprievodným, dospelým osobám. Toto sa s najväčšou pravdepodobnosťou zmení, rovnako, ako sa menia potreby nás, zakladateľiek a našich detí, ktoré práve nastúpili do škôlky. Keďže nám končí materská, týmto by som chcela vyzvať všetkých rodičov na materskej, ktorí máte záujem sa stretať alebo prevziať iniciatívu ohľadom pravidelných, doobedných stretnutí, ozvite sa mi. Srdečne vítani je, naozaj, každý, koho tieto riadky oslovili.

Zakladateľky: Michaela Stránská z Beckovskej Viesky: matka dvoch detí, dula, laktčná poradkyňa Mamily a aktívna dobrovoľníčka v slovenskom skautingu, Ginko - Piešťany; Barbara Petrgálová z Beckovskej Viesky: matka troch detí, speváčka ľudových piesní, lektorka spevu pre deti a dospelých, lektorka v detskej tanečnej škole Tancovadlo - Piešťany

Michaela Stránská

DÔCHODCOVIA

V apríli sme sa v hojnom počte zúčastnili kladenia vencov v Rakoluboch. Pred voľbami sme upravili a pokosili záhon pred spoločenskou miestnosťou v Beckovskej Vieske. Tri skupiny upratovali cintoriny v jednotlivých častiach obce. Najviac práce dajú vždy cintoríny v Kočovciach a Rakoluboch vzhľadom na zasadené tis a ihličnany. Vyšli sme si aj na výlet vlakom do rázovitej obce Terchová. Boli sme rozčarovaní, že reštaurácie a stánky neboli otvorené. Všetko pôsobilo opusteným dojmom, asi že sme boli pred sezónou. Vyšli sme aj na kopec so štylizovanou sochou Jánošíka, odkiaľ je pekný výhľad na Terchovú.

V máji sme navštívili Dubnický kaštieľ s rozľahlým parkom. Kaštieľ je kultúrnou pamiatkou, ktorá patrí k najhodnotnejším historickým stavbám na Slovensku. Kaštieľ s renesančným jadrom je švorkrídlová budova nepravidelného tvaru, ktorú začal budovať šľachtic Gašpar Ilešházi v 40. rokoch 17. storočia na staršom základe. Neskôr ho niekoľkokrát prestavali. V roku 1835 ho posledný Ilešházi predal finančníkovi Jurajovi Sinovi. Jeho najmladšia dcéra Ifigénia sa rozhodla urobiť z kaštieľa pompézne prostredie na prijímanie hostí. Zaslúžila sa aj o rozvoj Trenčianskych Teplic. V roku 1909 ho predala akcionárovi lesopriemyselnej spoločnosti Ignácovi Schanzerovi, ktorý tu v roku 1912 dal zaviesť vodovod a elektrický prúd. V súčasnosti v kaštieli sídli Dubnické múzeum, Mestské informačné centrum a galéria.

Dňa 15. mája sa stretlo 16 členov našej organizácie na vychádzke na Vršky/Klíže. Zraz sme mali na salaši. Odtiaľ sme vyšli

na hranicu kálnického chotára a okolo starej oskorusy sme sa lesíkom dostali na rázcestie. Šli sme po suchej ceste a došli sme na kraj lesa nad Beckovom, odkiaľ je netradičný výhľad na hrad zozadu. To sa nám máľilo a vrátili sme sa na rázcestie a blatisťou cestou sme po chvíli prišli znovu na kraj lesíka. Ukázal sa nám nádherný výhľad na kopce, ktoré kvôli Vrškom nevidíme. A práve kvitli agáty, takže ich vôňa nás sprevádzala celou cestou. Pri ceste späť sme na vrchu kopca prišli ku ohrade z lán. Tie sme podliezli a pokračovali dolu kopcom. Po chvíli tí prví zazreli stádo asi 10 kráv s býčkom. Kravy nás zbadali a pohlili sa smerom k nám zrejme očakávajúc, že im niečo nesieme. Tak sme ich chceli obísť poza medzu, porastenú stromami a krovínami. Na druhej strane sme však uvideli zvyšok stáda. Tak sme sa vrátili a všetci sme bežali na druhý koniec lúky, kde bola ohrada. A všetky kravy za nami. Bolo to veľmi smiešne, ako sme roztrúsene bežali za ohradu. A kravy sa asi meter pred ňou zastavili a tými veľkými očami na nás zvedavo hľadeli. Museli sme si nájsť náhradný chodník cez medze, čo bolo dosť náročné. Na salaši sme si dali každý niečo dobré. A potom sme sa dozvedeli, že na predsedu vlády bol spáchaný atentát...

Dňa 11.6. sa uskutočnili prvé okresné športové hry JDS v Novom Meste nad Váhom v priestoroch školy v Mnešiciach.

Súťažili trojčlenné tímy mužov a žien v šiestich disciplínach, súťažiaci si mohol vybrať tri. Disciplíny boli prispôbené veku súťažiacich, nebehali sa ani nesákalo. Získali sme 2 bronzové medaily v kope na bránu cez prekážku p. Ivan Kopas a v hode guľkami na šnúre p. Žofka Bystričanová.

Dňa 19.6. sa autobusového zájazdu zúčastnilo 27 dôchodcov. Navštívili sme Hronsek, malú dedinu pri kúpeľoch Sliač. Pôvodný vodný hrad mal kvôli tureckým nájazdom vybudované opevnenie s vodnou priekopou, cez ktorú sa prichádzalo padacím mostom. Objekt pozostáva z troch budov. Najzaujímavejšími skvostami sú nástenné maľby v interiéri, ktoré znázorňujú najmä lovecké výjavy a komin v nadstavbe. Hrad nebol nikdy dobytý, pretože sa nachádzal v bažinatej krajine. V súčasnej dobe je vo vlastníctve súkromnej spoločnosti a je využívaný na kultúrno-spoločenské akcie ako divadelné predstavenia, svadby ap.

Drevený artikulárny kostol v Hronseku bol zapísaný do Zoznamu svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO 7. 7. 2008. Stavba kostola začala 23. 10. 1725 a v roku 1726 bol vysvätený. Má pôdorys kríža, je 8 m vysoký, 23 m dlhšie rameno

kríža, 18 m kratšie rameno. Do kostola vedie 5 vchodov a po obvode má 30 okien.

Vnútrotná klenba tvarom pripomína prevrátenú loď. Nachádzajú sa tu neobvyklé prvky škandinávskej architektúry podľa čoho sa usudzuje, že na stavbe pracovali remeselníci z Nórska a Švédska. Unikátne je použitie spojovacej techniky hlavných nosných prvkov, ktoré sú pospájané klasickými tesárskymi spojmi a drevenými kolíkmi. Kostol má 1100 miest na sedenie amfiteatrálne umiestnených. Z každého miesta je vidno oltár. K oltáru patrí 6 obrazov, ktoré sa vymieňajú podľa cirkevného roku. Má výbornú akustiku.

Nádvorie kostola zdobia 3 mohutné lipy, ktoré boli zasadené pri stavbe kostola. Kostol používa evanjelický cirkevný zbor od jari do jesene, pretože sa v ňom nekúri. V blízkosti kostola je zvonica s rovnakou architektúrou.

Po dobrom obede sme si išli obzrieť hrad Viglaš, ktorý je tiež v súkromných rukách. Je kompletne zrenovovaný a používa sa na podnikové akcie, poskytuje aj ubytovanie. Keďže sa zachovalo minimum pôvodného zariadenia, na prehliadke sme obdivovali predovšetkým architektúru hradu. Na ceste späť sme sa ešte zastavili v Prievdzi a pozreli sme si Piaristický kostol, ktorý je nádherné vyzdobený maľbami od zeme až na strop.

V júli štyri členky absolvovali autobusový zájazd do Francúzska po zámkoch na Loire. Navštívili 9 zámkov v údolí Loire plus Versailles.

Počas Dní obce dve naše členky sa zúčastnili na výstave keramiky v spoločenskom dome v Beckovskej Vieske a zároveň robili sprievodkyne. Tento rok sme sa varenia v kotlíku nezúčastnili, pretože sme sa obávali, že to v tej horúčave nezvládeme. Uvidíme, ako bude na budúci rok.

Eva Šebeňová

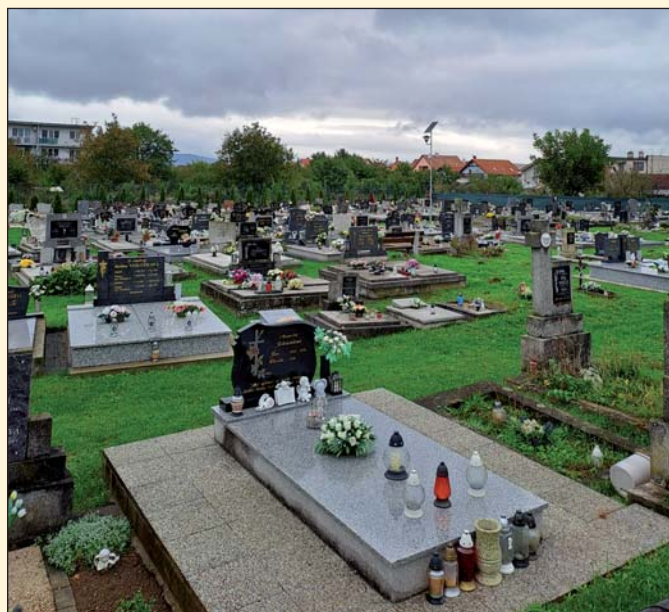
V HLBOKEJ PIETE NAD HROBMI NAŠICH BLÍZKYCH

Na našich cintorínoch máme tzv. automaty na sviečky. Majiteľom a prevádzkovateľom je firma sviecky.eu. V automate sú uložené sviečky a za ne zaplatíte 1,00 euro vhoďte do pokladničky. Túto službu privítali mnohí občania. Môžete sa na cintoríne hocikedy zastaviť a zapáliť sviečku za vašich blízkych. Predaj je založený na charaktere a svedomí ľudí.

Už minulý rok sa mnohí občania ozývali, že nebývajú pravidelne sviečky dopĺňané, že tam chýbajú... Tak som zisťovala prečo. A dostala som neprijemnú odpoveď. Ľudia prestali platiť za tento tovar! Najviac peňazí chýbalo v Rakoľuboch a v Beckovskej Vieske. A sme doma /rozumej na Slovensku/. Žiaľ, svedomie a charakter sa dnes už moc nenosí. Niektorí chrapúnsky zoberie sviečky bez zaplattenia z automatu, zapáli ich svojim blízkym, aby sa im zavďačil, poďakoval, alebo aby sa ukázal pred druhými, ako si on váži svojich zosnulých.

S ukradnutou sviečkou!!!

Hanbila som sa pred pracovníkom tejto firmy /za vás, ktorí neplatíte/, keď začiatkom leta som zastihla pracovníka firmy, ako dopĺňal sviečky v Beckovskej Vieske. Spýtala som sa, aká bola tržba. Tak mi povedal, že sviečky dopĺňal pred mesiacom a teraz v Rakoľuboch bola 0 /rozumej nula eur/ a v Beckovskej Vieske 1 euro. V priebehu pár dní zmizli všetky sviečky. Majú kamerové záznamy a vidia, kto tam chodí pravidelne a koľko sviečok si odnáša. Nevie, či to riešili cez políciu alebo nie, podstatné je, že poniektorí „pozostali“ sa nehanbia stať pri hrobe svojich blízkych nad ukradnutou sviečkou! Nehovoriac o tom, že cintoríny sú pietne miesta, kde slušný človek sa správa tak, aby zachoval dôstojnosť tohto priestoru /cit. zákony nižšie/. Skôr to vyzerá, že nám už na ničom a nikom nezáleží. Hlavne, že sme si „pomohli“ jedným eurom. Kde sa podelo svedomie?

Kde je slušnosť?

Ak si vy, ktorí za tovar poctivo platíte, všimnete, že niekto si sviečku zoberie a nezaplatí, prosím, upozornite ho, že je to krádež na pietnom mieste a že sa to jednoducho nerobí. Budme radi, že táto služba tu funguje.

Automaty prevádzkuje súkromná firma, ktorá nakupuje sviečky a očakáva za ne primeraný zisk. To nie je tovar obecného úradu, ako si niektorí myslia. A keby aj bol - predsa, keď za tovar treba zaplatiť, tak je jedno, či úradu alebo súkromnej firme, inak je to krádež. Až jedného dňa „sviečkomaty“ z našich troch cintorínov zmiznú, bude všetkým jasné prečo. Nerobte hanbu našej obci, prosím!

Viera Jánošíková

Zákon č. 300/2005 Z. z. (Trestný zákon) v § 365 hovorí, cit.:

Hanobenie miesta posledného odpočinku

(1) Kto zničí, poškodí alebo zneuctí hrob, urnu s ľudskými ostatkami, pomník alebo náhrobnú dosku alebo zničí alebo poškodí zariadenie pohrebiska alebo iného miesta posledného odpočinku, alebo kto sa na pohrebisku alebo inom mieste posledného odpočinku dopustí inej hrubej neslušnosti alebo výtržnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania, alebo
- b) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Zákon 131/2010 Z. z. o pohrebníctve v § 25 hovorí, cit.:

Povinnosti návštevníka pohrebiska

Návštevník pohrebiska je povinný

- a) dodržiavať ustanovenia prevádzkového poriadku pohrebiska, ktoré sa týkajú povinností návštevníkov,
- b) zachovávať dôstojnosť pohrebiska.

SPOLOČENSKÉ OKIENKO

Vitajte naši najmladší

Tamarka Ježovica, Filip Bobocký, Mateo Pokopec, Michal Slanina, Eliška Baláková, Vivien Nováčiková, Samuel Kovár, Dorota Švecová, Ester Pribulová

Čím by bol človek bez detí?
Prázdny stôl, možno prestretý,
a život šiel by povedľa.

Blahoželáme našim jubilantom

70 rokov - Anna Kubičková, Anna Krajčiová, Anna Podhorská, Anna Brišková, Anna Sedláčková, Zuzana Slavová, Peter Masarik, Eva Mitáčová, Anna Nemčeková, Ing. Ján Tupý, Viera Kováčová, Josef Stavinoha, Ing. Stanislav Dereisig, Ing. Anna Tupá, Božena Mihálová

80 rokov - Eva Hurtoňová, Jozef Putera, Anton Minárik

85 rokov - Janka Kaukalová, Štefánia Šutovská, Magdaléna Macová

90 rokov - Ján Hanáček

95 rokov - Jana Podhorská, Anna Belanová

Všetko dobré priať sme chceli,
nech vás láska povznáša,
nech ste stále svieži, bdeli,
aj keď vek sa ohláša.

Rozlúčili sme sa s našimi občanmi

Drahomíra Kuzselová - 76 rokov • Elena Jedličková - 93 rokov • Jozef Beňačka - 73 rokov • Ján Melišík - 64 rokov • Marta Nemčeková - 80 rokov • Michal Michalec - 36 rokov

Drahé miesta, ktoré už neuvidíš - vieš o nich, kde sú.
Zádumčivo, no presne.

Aj že sú už mimo dosahu. Nezmeniteľne.

Len v pomyselnom pamäťovom vreci nesieš si nažité
a raz vrátiš nebesám to všetko.

A zaďakuješ za to.

PRIPRAVOVANÉ AKCIE

• **26.10.2024** sa bude konať **Lampiónový sprievod**. Začiatok akcie o 18:00 pred Spoločenským domom v Kočovciach. Lampiónový sprievod pôjde od SD Kočovce na Skalku k hrobke Rakovských. Treba si doniesť so sebou lampióny, dobrú náladu, masky sú vítané. Drobné občerstvenie bude zabezpečené.

• **7.12.2024** príde po roku do našej obce **Mikuláš**. Akcia sa bude konať v popoludňajších hodinách v Spoločenskom dome v Kočovciach. Bližšie informácie budú ešte zverejnené.

kultúrna komisia

Informátor obce Kočovce | Číslo 2 - Október 2024 | Vydáva obec Kočovce, IČO: 00 311 685, Adresa redakcie: Obec Kočovce, 916 31 Kočovce číslo 280, tel. 032 746 1221, e-mail: oukocovce@kocovce.sk | Redakčná rada: Ing. Monika Kopúňová, Ing. Silvia Pavlechová, Viera Jánošíková | Tlač a zalomenie: J+K Nemšová | Vychádza ako občasník. Registrované MK SR EV 5796/19, ISSN 1339-0902 | **NEPREDAJNÉ.**